మృత్యుంజయుడు

బి.ఎస్. గణేశ్‌పాత్రో

(ఏకాంకిక) (స్త్రీ పాత్రలేదుకూడా ।) (గానీ సీరియస్ నాటిక)

(అదొక ధనవంతుడి పడగ్గది. [illegible]ర తీయకముందు నుండీ టెలిఫోను మోగుతోంది. గదిలో [illegible]రూలేరు, ఖంగు ఖంగుమని దగ్గు దూరాన వినిపించింది. ఇ[illegible]డు తెర పూర్తిగా తొలగింది. దగ్గుతూ పులిలాంటి పుండరీకం [illegible]దిలోని కొచ్చాడు. ఈజీచైర్ చుట్టి, రిసీవర్ని అందుకుని వేళ్ళ[illegible]ందున వేలాడిస్తూ మారోమారు గట్టిగా దగ్గేసి ఫోన్ ఆన్సర్ [illegible]శాడు.)

పుండ: పుండరీకం స్పీకింగ్!....ఎవరు? [illegible]పతా? యూ బార్ప రస్ స్కౌండ్రల్! ఒకమారు చెప్తే నీక్కాదురా ఇడియట్? మళ్ళా దేనికి Phonc [illegible]వు? .... షటప్! నిన్ను మేనేజరు గిరీనుండి పీకిపా[illegible]సి కొన్నిగంటలు గడిచిపోయాయి. ఇంకా మేనేజరు [illegible]లపతివని చెప్పుకోడానికి నీది గుండే, చెరువా రాస్కె[illegible]ల్! ఎక్కడ్నుండి మాటాడుతున్నావ్?....Wah?tyou get out of my Offise!...First you get out! .... (విని Burse అయి) Youoo....(మహా కసి[illegible] ఫోను, నేలకేసి కొట్టబోయి, ఆగి దగ్గి—రిసీవర్ని [illegible]ళ్ళా చెవికి ఆన్చుకుని) మిష్టర్! ఈ వారంలో నాల[illegible]ు టెలిఫోన్లు పగిలాయి ఇది అయిదోది కానీకు! న[illegible]న్న విసిగించకు.... (ఠపీమని రిసీవరు హుక్‌మీద ప[illegible]స్తుండగానే దగ్గొచ్చింది. ఈజీచైర్‌మీద సగం వా[illegible] అలా దగ్గుతూనే లోపలికి కేకవేశాడు) వెంకటీ!....[illegible]ెంక.... (వెంకటి పరుగెత్తుకొచ్చాడు.) ఏం. ఒక[illegible]ారు పిలిస్తే వినిపించలా?

వెంక: బావు! ఇనిపించింది బావు! పరిగెట్[illegible]ుు రా....

పుండ: పరిగెత్తుకు రావడమేం? ఎక్కడ [illegible]చ్చావు?

వెంక: బావ్!

పుండ; బాబుకాదు, మాట్లాడు;

వెంక: అదేనిబాబు, మా అమ్మి అల్లక్కడ....

పుండ: నోర్ముయ్! అమ్మి కథలు: కాకమ్మ కథలు చెప్పకు పాతేస్తాను ఇడియట్! వెళ్ళి జనార్ధనంగాడ్ని నేను పిల్చానని పిలువ్.

వెంక: సిత్తం బావ్! (పరిగెత్తాడు)

పుండ: చూడు, డాక్టర్ నాకోసం రావాలి. ఇంకా రాలేదా?

వెంక: (ఆగి) నేదుబావ్! ఆరొస్తే తిన్నగ తఁవరి గదిలోనికే ఎలిపోవస్తారు బావ్!....

పుండ: షటప్! ఒకమాటకి పదిమాట లాడితే పళ్ళు రాల్తాయి. ఔను, వాడొస్త్రాడ్రా! నేరుగా నా గదిలోనికి మా డాక్టరు వివేకం ఒక్కడే రాగలడు. అదేదో నేరంలాగా విద్దూరంలాగా వాగకు, ఫో!....(వెంకటి తల ఊపి బైటికి పోయాడు) (పైపు వెలిగించుకున్నాక తీరిగ్గా ఫోను డయల్ చేశాడు పుండరీకం) హలో....ఎవడ్రావాడు? ఆఁ ఎస్ వివేకం! నేను పుండరీకాన్నిరా స్టుపిడ్!.... ఏఁవిటా? నాకు చాలా ఆయాసంగా వుంది, మందు పట్టుకుని....(విని) ఆఁ? నువ్వొచ్చేదాకా మాటాడ కూడదా? ఏం?.. (మళ్ళావిని) ఐసీ....ఔను, నేను మాటాడ్డమంటే మరి పోట్టాడ్డమేగదూ? నువ్వుకూడా రా, నీతోనూ పోట్లాడతాను ఫూల్! (చిరాగ్గా ఫోను పెట్టేశాడు. అప్పటికి ఒకక్షణం ముందే జనార్ధనంవచ్చి నిల్చున్నాడు.)

పుండ: ఏంరా? దున్నపోతా! అడ్డగా అలా బలిసిపోవడమేనా, లేకపోతే అవసరానికి ఉపయోగపడ్డం వుందా?

జనా: (తికమకగా చూశాడు.) ఇప్పుడ్నే నేం చెయ్యాలి బాబాయి?

పుండ: మేనేజరు చలపతి చోట్లో పనిచెయ్యాలి.

జనా: (ఆశ్చర్యపడి) చలపతిగారి చోట్లోనా? .... మరి ఆయనో....

పుండ: షటప్! నీకు అనవసరం! చెప్పిన పని చెయ్యి. అంతే.

జనా: అలాగే.

పుండ: గుడ్! చూడు మేనేజరుగిరి అంటే చాలా ప్రమాదకర మైనది.

జనా: ఔను.

పుండ: ఏమిటౌను? ప్రమాదం నాకూ, దేశానికీ కాదు! నీకే ప్రమాదం. తప్పుడుపనులు ధారాళంగా చెయ్యాలి! మిన్నొచ్చి మీదపడితే నిన్నొదిలి నేను తప్పుకుంటాను అలా తప్పుకోవడం నాకొక లెక్కలోని విషయం కాదు!....ఆ సంగతి గుండెల్లో నాటేసుకుని పని చెయ్యి! ఫో....రేపటినుంచి నువ్వు మేనేజరువి!

జనా: అలాగే! అంతేనా బాబాయి?

పుండ: అంతే! వెళ్లు....

(జనార్దనం వెళ్ళగానే వెంకటి పరుగెత్తుకొచ్చాడు.)

వెంక: బాబయ్యా! తమరితో మాట్లాడాలని మేనేజరు చలపతి బాబు గారొచ్చినారు. రమ్మంతారా?

పుండ; (ఆశ్చర్యపోయి చలపతా? నాతో మాటాడతాడా?.... ఏమిటి వాగుతున్నావురా నువ్వు?

వెంక: పిత్తం! అలగే సెప్పమన్నా రతగాను!

పుండ: చెప్పమన్నాడా? .... (నవ్వు) విచిత్రంగా వుందే!.... రమ్మను....(వెంకటి వెళ్ళాడు. ఆరిపోయిన పైపు అంటించుకుంటూ లేచి అశాంతిగా రెండు అడుగులు వేశాడు. వెనక్కి తిరిగేసరికి దగ్గొచ్చింది. చలపతికూడా వచ్చాడు. ఈ రెండురాకలూ పుండరీకానికి ఇష్టం లేనివే! చలపతిని కరకర నమిలి ఉమ్మేసినట్టు కొర కొర చూస్తూ దగ్గు అణుచుకోవడానికి వ్యర్థంగా ప్రయత్నంచేశాడు,అలా ఒక నిమిషం ఆనాక్కగా గడిచి పోయింది)

చల: నమస్కారం పుండరీకంగారూ!

పుండ: (తల పంకించి) ఐసీ! 'పుండరీకంగారూ' (భళ్ళున నవ్వి) ఐతే నీ ధైర్యమంతా కూడగట్టుకుని నా గది లోనికొచ్చింది ఇందుకా? 'బాబుగా'రని పిల్చేవాడివంతా పేరుతో పిల్చి అవమానించడానికా? దటీజ్ ఆల్ రైట్! అలాక్కూచో....

చల: పరవాలేదండి!

పుండ: ఏం? నిల్చునే యకాయకీ ఓనరకీ ముఖాముఖీ వ్యవహారాలు తేల్చుకుందామని దయచేశారా?

పాత్రలు :-

[ప్రవేశాను క్రమణంలో]

పుండరీకం	: అహంకారి, ధనవంతుడు మరి (50 స॥లు)
వెంకటి	: నమ్మిన నౌకరు. (53 సం॥లు)
జనార్ధనం	: దగాపడ్డ తమ్ముడి కొడుకు. (21 సం॥లు)
చలపతి	: కంపెనీ మేనేజరు. (40 సం॥లు)
డా॥ వివేకమ్	: వైద్యవృత్తిలో వేదాంతి.

(ప్రదర్శించగోరే వారు-కార్యదర్శి, విశాఖ నాటకకళాపరిషత్ C/o శ్రీ గణపతిరాజు అచ్యుతరామరాజు M. L. C, డాబా గార్డెన్సు, వాల్తేరు. R. S, కు వ్రాసి అనుమతి పొందాలి.)

[రచన స్వీయం పాత్రలు కల్పితం.]

చల: ఔను. మీతో మాటాడాలనే వచ్చాను.

పుండ: కానీండి మరి....

చల: నన్ను ఉద్యోగంలోనుండి రిలీవ్‌చేసి నాకు రావలసిన పైకం ఇచ్చేయమని కదా మీకు నేను దరఖాస్తుపెట్టింది? ఉద్యోగం నుండైతే తీసేశారుగానీ డబ్బుమాత్రం డ్రా చెయ్యలేదని తెలిసింది ఆఫీసులో.

పుండ: డ్రా చెయ్యలేదు. అంటే చెయ్యరు. ఇంక ఆ విషయమై నువ్వు జుత్తు పీక్కోనక్కర్లేదు గానీ, అసలు తమరు రిజైన్ చెయ్యడానికి కారణం సెలవిస్తారా? ఆఫీసు లోనూ, ఆఫీసు బైటా ఏవేవో అవాకులూ చవాకులూ కూస్తున్నావని విన్నాను. అవేవో కాస్త నిబ్బరంగా నా ఎదురుగా కూసిపెడతారా?

చల: అవాకులూ చవాకులేం కాదండీ! ఉన్నమాటే అన్నాను. పాతిక సంవత్సరాల పైచిలుకు డబ్బుకోసం ప్రతిగడ్డీ కొరికానుగదా మీతో? ఇక చావబోయే ముందైనా ఆ పాపాల బ్రతుక్కి స్వస్తి చెప్పాలని ఆశపడుతున్నాను. అంతే....

పుండ: అబ్బ, పాపం -ఒక జీవితకాలంలో చేసిన పాపాలన్నీనీ రిటైరుమెంట్‌లో కడుక్కోవాలని పాకులాటా? ఆ టైము చాలదు చలపతీ: మరికొన్ని జన్మలెత్తాలి.

చల: ఔను. జన్మజన్మలకీ చాలినన్ని పాపాలు చేయించారు. గానీ ఇంతజరిగినా మీనుండి నాకు కనీస గౌరవాలైనా వుండవు.

పుండ: ఆగాగు! ఏఁవన్నావు? నీకు గౌరవమా?

చల: ఔను ఏం? నావద్దనుండి గౌరవాన్ని దోసిళ్ళతో పుచ్చుకునే మీరు, మరి నాకూ....

పుండ: పో పోవోయి బచ్చా!నీకు గౌరవమియ్యాలా? నువ్వెంత నీ బతుకెంతరా ఇడియట్....

చల: మాటలు మీరకండి పుండరీక గారూ; రవ్వదేనికి, నా సొమ్ము నాకివ్వండి! పోతాను.

పుండ: నీకు దమ్మిడీకూడా రాదు. నువే కంపెనీకి బాకీపడ్డావు, తపేలాలు చెంబులూ పిద్దంగావుంచు. వెళ్లు....

చల: (కంగారుగా) పుండరీకంగారూ మీకిది న్యాయంకాదు. నేనేం ఊరికే అడగడంలేదు. పెట్టుబడిగా నేనిచ్చిన ఇరవై వేలు నాకు తిరిగి ఇవ్వమంటున్నాను.

పుండ: నువ్వు నాకేమీ యివ్వలేదు.

చల: ఏఁవిటి?

పుండ: ఏఁవిటేఁవిటి-వెంటనే బైటికి నడుస్తావా, మెడపట్టిగెంటించమన్నావా?

చల: (కోపంతో) పుండరీకం! ఎంతకి తెగించావు? ఇదుగో (కోటు జేబులోంచి కాగితాల కట్ట తీసి) ఈ పత్రాలు చూడు! ఇంత నిజాయితీ పరుడని తెలిసే ఈ పత్రాలు కూడా పట్టుకొచ్చాను. చూడు నీ చేతుల్తో నువ్వు సంతకాలు చేసిన పత్రాలు.

పుండ: (కాగితాలు చూసి) సంతకాలేంటయ్యా? ఇవి నా చేతుల్తోనే రాసిన పత్రాలు కూడా!

చల: ఇప్పటికీ బుకాయిస్తావా? అబద్ధమాడతావా?....

పుండ: ఆడతాను. ఇదొక్కటేకాదు. ఎన్ని అబద్ధాలైనా ఆడతాను. నాతో కయ్యం అంటే కొరివితో తల గోక్కోవడం చలపతీ! చచ్చినట్టు నా అష్టానికి మీరు తల వంచవలసిందే....

చల: ఏం ఎందుకని? మేం మనుషులం కామా?

పుండ: మనుషులేనయ్యా? గానీ పాతిక సంవత్సరాల కిందట కూడా మరి మనుషులేగదా మీరు? ఇన్నాళ్లూ దున్నపోతుల్లాగా బతికేసి ఇప్పుడు ఉన్నట్టుండి "మేం మనుషులం బాబోయి!" అని గొంతు చించుకుంటే ఎలా? నేను రాక్షసుడ్ని కావాలిగదా.

చల: సరే, అలాగేగానీ మన బలా బలాలు కోర్టులో చూసుకుందాం!

పుండ: (Shock అయాడు) ఆగు! కోర్టుకి వెళతావా?

చల: ఔను. గానీ వెళ్లేముందు నన్నొకమాట చెప్పనీ! చూడు ఇలా ఉత్తవుణ్యానికి మామీద ఎగిరిపడుతూంటే, అహంకారంతో తుళ్ళిపడిపోతూంటే నోరు మూసుకుని భరించడమంతా గౌరవం వల్ల కాదు పుండరీకం? నీకు భగవంతుడిచ్చిన గొప్పహోదాతో మాకు అవసరంపడి! గానీ మాకు ఉపయోగపడుతున్నావనే అహంకారంతో మమ్మల్ని హీనం చెయ్యకు. మేం లేకపోతే నువ్వు కూడా లేవు....

పుండ: నోర్ముయి! నువ్వు కాకపోతే నీ తల్లో జేజమ్మ....

చల: ఔను. గానీ అ జేజమ్మయినా కావాలిగదా? అతన్ని మాత్రం గౌరవిస్తావా నువ్వు? గౌరవించవు. గానీ గౌరవించు. నువ్వెక్కిన నిచ్చెనను నువ్వే తన్ని పడదోసుకో వద్దు. నీకు మేమేం చెయ్యలేకపోయినా భగవంతుడు నీకు గుణపాఠం చెప్పకపోడు!....

పుండ: (విసురుగా వెళ్ళబోయిన చలపతితో) ఆగు! ఎక్కడికి?

చల: కోర్టుకి!

పుండ: కోర్టుకి....బావుంది! గానీ చలపతీ, మరి నువ్విప్పుడు చెప్పిన ఘనతవహించిన యీ నిజం ఇన్నాళ్ళు చెప్పడానికి పాపం తెమిలింది కాదా?

చల: నువ్వు చెప్పనిచ్చావా? అసలేదైనా మాటాడనిచ్చావా మమ్మల్ని?

పుండ: అలాగా? గొప్పవిచిత్రంగా వుందయ్యా! ఐతే గుండెల్లో నామీద కుళ్ళు పేరుకుపోయినా, కుక్కిన పేనుల్లాగా మసిలేస్తున్న పనివాళ్లు నాకింద చాలామంది వున్నారంటావు. దారుణం .... (కదలబోయిన చలపతితో) ఆగు, వెళ్ళకు చలపతీ, నీ డబ్బు నీకిస్తాను .... గానీ చూడు. నాలో పెరిగిపోతూన్న ఒక దుర్మార్గుడ్ని పెంచిన పాపం మీ అందరిదీ కాదా? ఇలా నన్ను ఎప్పడికప్పుడే చెక్ చేస్తే ఇంత భయంకరంగా తయారయేవాడి నా?

చల: అంటే నీలో హఠాత్తుగా మార్పొచ్చేసిందని అనుకోమంటావా?

పుండ: లేదు. నిన్ను అనుకోమనను. గానీ నేననుకుంటున్నాను. నీ ఆక్రోశం నాకు చాలా మంచి పాఠం చెప్పింది చలపతీ!....నీకెంత కావాలన్నావు?

చల: ఇరవై వేలు! చాలా తొందరగా కావాలి!

పుండ: తప్పక పట్టుకెళ్ళు. ఇప్పుడే పట్టుకెళ్లు. ఇరవై కాదు. ముప్పై వేలిస్తాను. నాకు జీవితంలో మరవలేని పాఠం చెప్పినందుకు పారితోషికంగా యిస్తాను. (కేష్ బాక్స్ తెరిచి డబ్బిచ్చి) లెక్కపెట్టు! సరిపోయిందా?

చల: ఆఁ,

పుండ: కోపం పోయిందా?

చల: కోపం నాకెందుకు? మీకు రాలేదు, సంతోషం.

పుండ: ఆ పత్రాలియ్యి.

చల: (పత్రాలిచ్చి) నమస్కారం పుండ రీకంగారూ, వెళతాను.

పుండ: నమస్కారం! (చలపతి వె ్ళడు, అతను వెళ్ళగానే పుండరీ లోని పులి వికృతంగా గాండ్రిం ంది.) వెంకటీ....జనార్ధనం....రం ....ఇలా రండిరా....!! (యస్తూ చేతిలోని పత్రాలను నలిపి, చింపి విరజిమ్మాడు.) (జనార్ధనం, వెంకటి ప గెత్తు కొచ్చారు) రండి! ఇద్దరూ ండి. చలపతి పోయాడా?

జనా: ఆఁ. గబగబ నడుచుకుంటూ వెళ్ళా రండి.

వెంక: ఎనక్కి పిలాలేటి బావ్?

పుండ: అక్కర్లేదు. చూడండి, లపతి నా గదిలోకి తోసుకొచ్చి న్ను కాళ్ళూ చేతులూ కట్టి పడే డు.

వెంక: ఏటీ?

పుండ: అడ్డు పడబోయిన నిన్ను కత్తి చూపి బెదిరించి, కదిలితే పొ కుస్తా నన్నాడు! నోట్లో గుడ్డలు క్కే శాడు.

జనా: (దిగ్భ్రాంతిగా) వెంకటినా?

పుండ: (విసుగ్గా) ఔను. నువ్వి ంట్లో లేవు - బయటి కెళ్ళావు.

జనా: (అయోమయంగా) ఇనుగో అక్కడ హాల్లో బయటకూర ....

పుండ: ....పటప్! చెప్పింది విను. జనా ర్ధనం తలూపాడు) ఏం, ఇ ంతా చేసి - చలపతి ఆ కేష్ ాక్స్ లోంచి డబ్బుతీసి పట్టుకు పారి పోయాడు. నువ్వొచ్చి మ ల్ని కట్లు విడిపించావు. దటిజ్ ఆల్! థేంక్యూ జన నం ....(ఫోన్ డయల్ చే స్తూ) వెంకటీ, కాసిని మంచినీళ్ళు ట్టుకురా....

వెంక: (కంగారుగా) అలాగే బావ్!. (లోపలికి పరుగెత్తాడు.)

పుండ: (ఫోన్‌లో) హలో పోలీస్ ్షన్? ఎవడు, రమా పతేనా? నేను పుండరీకాన్ని ఎస్, గుడ్మార్నింగ్! చూడు, మా బంగళాలో మ ్మల్ని బెదిరించి మానే జరు చలపతి ముప్పయివేలు ష్ పట్టుకుని పారిపోత న్నాడిప్పుడే! ఔను....అఁ! ద్యోగంలో నుండి తీసే శావని ఉక్రోషంతో మీద ప కు! ఎస్, అతన్ని అప

శంగా అరెస్టు చేయించు! థేంక్యూ....(రిసీవరు పెట్టేసి జనార్ధనం వైపు చూసి) ఏఁవిటి అలా నిలబడ్డావ్? గెటౌట్! (జనార్ధనం మాట్లాడకుండా వెళ్ళిపోయాడు. పుండరీకం, వెంకటి తెచ్చిన మంచినీళ్లు తాగుతూ తన ప్రతాపానికి తనే మురిసిపోయి నవ్వుకున్నాడు. ఆ నవ్వు విపరీతమైన ధోరణిలోకి మారింది. అలా నవ్వుతూ మంచినీళ్ళు తాగి పొలబారాడు. పొలబారి దగ్గాడు. ముఖం వికృతంగా మారిపోయినంత దగ్గి

కంగారుగా గ్లాసు కింద పడేసి, వెం టిని ఊత పట్టుకున్నాడు.)

వెంక: బాబూ....బాబుగారూ........

పుండ: (ఒక వైపు దగ్గుతూనే) ఇడియ !.... ఏరగంట్ స్టుపిడ్! ఐ విల్ నాట్ టాలరేట్ బెల్స్! ఐ షల్ స్క్వీజ్ దెయర్ స్కల్స్!....నాకు పాఠాలు చెప్తాడా బద్మాష్....(కిరకిర లాడిపోయాడు (ప్తో,)

వెంక: (కంగారుగా) బాబూ.... జనార్థనం ఁ ుగారూ....రండి రండి!

జనా: (కంగారుగా వచ్చి జనార్థనాన్ని చూ నిల్చున్నాడు.)

పుండ: నన్నెవడూ ఎదురు తిరగొద్దు. మసి చే స్తాను, నులిపేస్తాను, నరికేస్తాను.... నలిపేస్తాను. . పాతేస్తాను ....పాఁతేస్తాను....

(తల కదిలిపోయినంత దగ్గొచ్చి గుం చేత్తో పట్టుకుని పైకి పరుగెత్తాడు. వెనక వెంకట పడ్డాడు,జనార్థనం మాత్రం జుగుప్సతో అటే చూస్త నిలుచున్నాడు. పుండరీకం వాంతి చేసినట్టు వినిపి ంది, వెంకటి ఆసాదమ స్తకం వణికిపోతూ గదిలో తిరిగొచ్చాడు. చాలా నిబ్బరంగా, నిదారుగా నడుచ చ్చాడు పుండరీకం.)

వెంక: బాబూ!....అలాగ సేరబడండి బావ్!

(పుండరీకం ఈజీచైర్లో వాలి కళ్ళు సుకున్నాడు.)

జనా: ఏం జరిగింది వెంకటీ?

వెంక: (రహస్యంలాగా) బాబుగారు ర క్తం మనం జేయిస్సుకున్నారు.

జనా: ఆఁ! ర!క్తమే....(ఒక అడుగు వెనక్కి వేశాడు.)

పుండ: (కళ్ళు మూసుకునే) ఔను! ర క్తమే: పులిన్రా నేను. పుండరీకాన్ని. ప్రతీ తుచ్ఛుడికీ తల ంచేసే చలపతి గాడ్ని కాన్నేను, కక్కితే ర క్తమే క క్కతానోయ్.... (పాపం దగ్గొచ్చింది.)

జనా: (జంకుతూనే) గానీ మీరు....మీ ఆ రోగ్యాన్ని కాస్త చూసుకోవాలి బాబాయ్! అయినదా కీ కానిదానికీ మీరిలా ఆవేశపడిపోతే - మొదలే గు డె నొప్పిగదా... (నీళ్ళు నమిలాడు)

పుండ: (Matter of factly) జనార్థనం: నీ సలహాలియ్యాలియ్యాలని సరదా పడుతున్నావా?

జనా: (జడిసి) సలహా అని కాదు....నీ యస్సు...... ఆరోగ్యం........

పుండ: నాకు సలహా లిచ్చేవాడు భూమ్మీద పు లేదింకా. వాలినంత ఆలోచించుకోవడానికి నాకు వుడిచ్చా డొక తలకాయ. ఎరువు తలకాయలు ఒద్దు మీరివ్వడం మొదలు పెడితే, చితగ్గొడతాను మీ తలకాయల్ని, ఇడియట్స్!....

వెంక: బావ్! తమరలాగ కోపగిస్తే సెప్పనే గానీ - బావూ! ఎందుకలగ పతివోడి మీనా ఇరుసుక పడిపోతారు బాబయ్యా! తమరేటి, ఆలేటి? ఆల్లోటి తమకి తగువేటి? పరువు తక్కువ బావ్! తమరెరుగరు గానీ, పతీ తుచ్చప్ప యదవకీ తమరంటే సంకటమే! ఏటి, తమరు ఎవడి పానాలు తీస్సినారా, ఎవడి కొంపకి నిప్పెట్టేసినారా? (జనార్థనంతో) నేదే! ఆళ మీద ఖుస్సు బుస్సుమంతారనే గదా ఆపొయికాల మంతన్నూ? మీ కెందుకు బాబూ ఆ రొస్టు? ఎవుడితోనైనా తమకి పడకపోతే జానేదేవ్! ఎదవని ఆడి కర్మకి ఆడిని ఒగ్గియ్యండి! అంతేగానీ - మరి మీరు కోపం పడకండి గానీ - అసలు మీరు పిలిసి పిలిసి కయ్యాలాడతారు .బావ్! ఉసూరుమంతారు అలంతన్నూ! సూడండిఎంత దగ్గుతున్నావో, ఎలా దివాలై పోనావో

పుండ: ఒరేయ్ వెంకటీ .... (కుర్చీలోంచి సీరసంగా సగం లేచాడు.)

వెంక: బాబూ!

పుండ: ఇలారా!

వెంక: బావ్!....(దగ్గర కొచ్చాడు.)

పుండ: ఇలా....ఇలా.... (క్రిందికి వంగమని సైగచేశాడు. పాపం ఎందుకోనని వెంకటి వంగితే; ఛెళ్ళుమని చెంప మీద కొట్టాడు.) —పో! అద్భుతమైన ఉపన్యాస మిచ్చావు, ఆ బహుమానం పట్టుకుపోరా గతి మాలిన కుక్కా! గెటౌట్! (వెంకటి వెళ్ళబోతూంటే) చూడు, యజమానితో నౌకరు వెధవ ఉపన్యాసాలివ్వడం, ఉపదేశాలివ్వడం - అది నాటకాల్లో! సినిమాల్లో! గానీ నా ముందు కాదు, మరింకెప్పుడూ నాకు సలహాలిచ్చే సాహసం చెయ్యకు.... వెళ్ళు. (వెంకటి తల వంచుకు పోయాడు. జనార్థనాన్ని చూసి) ఏంరా, నీ వాటా ఏమైనా వుందా?

జనా: అబ్బే ఏం లేదు....(గుమ్మందాకా వెళ్ళి, గుమ్మంలో అలికిడి చూసి) అరుగో డాక్టరుగా రొస్తున్నారు.... (పుండరీకం ఆతృతగా కూర్చున్నాడు.

వివే: (హడావుడిగా వచ్చి నవ్వుతూ) అయ్యా, పుండరీకాక్షా! ఒచ్చేశానయ్యా!

పుండ: ముందొక ప్రశ్నకి జవాబు చెప్పు వివేకం! పదిమార్లు పిలిస్తే ఒకమారు దర్శన మిప్పిస్తూంటావు. ఎందుచేత?

వివే: పని, పనివయ్యా! ఆదివారమంటావుగానీ, మా డాక్టర్లకి చదువుకున్న రోజులే ఆదివారాలు. ఆ తరవాత అన్నీ వర్కింగ్ డేసే!

పుండ: ఆపు సోది! అడిగిందానికి చెప్పు. నేను నీ సహవాసానికి తహతహలాడిపోతున్నానని అహంకారం కదూ నీకు?

వివే: (నవ్వి) అహంకారమా?

పుండ; I tell you, I leest care for your Company

వివే: అదేఁవిటయ్యా, మాటాడే ప్రాణానికీ ఇమోషన్ జోడించకపోతే నీకు మాటాడినట్టుండదేం ఖర్మ?

పుండ: (తన ధోరణిలో) కో అంటే కోటిమంది చేరతారు నా చుట్టూ. తెలుసునా?

వివే: ఓ, తెలుసును! గానీ మరి ' ' అని పిలిచే కోలకిమ్మవి కావుగదా నువ్వు? ఇం గాండ్రుమని గర్జిస్తావు పులిలాగా. అందువల్లనే ఒంటరాడివై పోయావు. అది కూడా తెలుసు.

పుండ: వెల్, వెల్, ముందు నాకు మందిచ్చి పో!

వివే: ఇస్తానిస్తాను. కాస్త నిదానించు.

పుండ: ఇంకా ఏం నిదానం? ఇప్పుడిప్పుడే పుడిసెడు రక్తం కక్కుకున్నాను. మరో బాటిడు కక్కుకుని బాల్చీ తన్నేసేదాకా నిదానించమంటూనే వుంటావా?

వివే: ఏఁవిటి రక్తమే! ఏఁవయా జనార్ధం, మీ బాబాయి ఎవడితో పోట్లాట వేసుకున్నా కి మారు?

జనా: చలపతిగారితోనండి అతనికి రావలసిన డబ్బు అడిగితే ఇచ్చినట్టే యిచ్చి దొంగతనం మోపి అరెస్టు చేయించేశారు కూడా!

పుండ: జనార్దనం!

వివే: ఎందుకలా అరుస్తావయ్యా! అతను చెప్పింది అబద్ధమా?

పుండ: కాకపోతే మాత్రం? తప్పంతా నాదే అన్నట్టు మాటాడుతున్నాడు చూడు? ఆ చలపతిగాడు నన్ను కోర్టు కీడుస్తానని బెదిరించాడయ్యా! వెధవని.... వెధవని.... (ఆవేసరికి దగ్గు అడ్డింది. నిగ్రహాయంగా దగ్గాడు.)

వివే: వెధవని? ఆఁ! వెధవనేం జేస్తావు? (పకపక నవ్వి) ఆవేశం వచ్చినంత దగ్గుతావు అంతేనా? వెర్రివాడా? ఇన్నాళ్లూ నేను నీతోనే ఉండకపోవడం పెద్ద పొరపాటయిపోయిందయ్యా. కనీసం నాతో కాలిఫోర్నియా తీసుకుపోయుండవలసింది. చూడు, ఈ ఆవేశమే ఇప్పుడు నీ శరీరానికి ఒక చాలా పెద్ద గండమై కూర్చుంది.

పుండ: ముందు ఈ ఇడియట్ ని బైటకి పొమ్మను.

వివే: (జనార్దనం వైపు చూశాడు. జనార్ధనం వెళ్ళాడు.) స్థిమిత పడ్డావా తండ్రీ?

పుండ: ముందు నాకు మందివ్వు.

వివే: నేనివ్వడం కాదు! నీ దగ్గరే వుంది! నిదానం, ఓరిమి, శాంతం ఈ మూడు గుళికలూ తేనెలాంటి మంచితనంలో రంగరించి ఏమాత్రం ఏమరిపాటు లేకుండా ప్రతీ పదేసి నిమిషాలకీ పుచ్చుకుంటే నీ జబ్బు తకిమని కట్టేస్తుంది. ఇది అలోపతి మందు కాదు. వేదౌషధం! ఆయుర్వేదౌషధం!

పుండ: కవిత్వాలు చెప్పి దాటేయిం కు. నా వంట్లో జబ్బేమిటో ముందు చెప్పు. అమెరికా నుండి దిగిననాటి నుండీ పరీక్షిస్తూనే వున్నావు. అసలు జబ్బేమిఁటో తెలిసిందా నీకు?

వివే: తెలిసిందయ్యా! ఫారెన్‌లో నలుగురు Experts చేత Cintorm చేయించి మరీ వచ్చానిప్పుడు.

పుండ: శుభం. చెప్పు. ఏమిఁటది? దగ్గేకదా?

వివే: దగ్గొక్కటే కాదు.

పుండ: మరి?

వివే: నిబ్బరంగా వింటావా?

పుండ: చెప్పవయ్యా!

వివే: Hypertension With heart failure.

పుండ: (ఉలిక్కిపడి) హార్టు ఫెయిల్యూరా?

వివే: అవును. కంగారు పడకు. పూర్తిగా చెప్పనీ! ఇలా నీతోనే చెప్పవలసి రావడం నాకు విచారంగానే వుంది. గానీ నీకు నీవు తప్ప నీవాళ్లు మరెవరూ లేరు గనుక తప్పడం లేదు. చూడు! జాగ్రత్తపడితే నిస్సందేహంగా నయమైపోయే జబ్బిది! గానీ అజాగ్రత్తగా వుంటే చాలా ప్రమాదకరమైన జబ్బు కూడా: ఏ నిమిషానైనా నీ గుండె ఫంక్షన్ చెయ్యడం ఆగిపోవచ్చును. ఇదుగో ఈ వాక్యం పూర్తయే లోపున నువ్వు చచ్చిపోయినా నేను ఆశ్చర్యపోను. మరో అరక్షణమే నీ ఆయుర్దాయం. పొడిగితే మరో అరక్షణం! అదీ పొడిగితే ఇంకో అరక్షణం! అంతే....

పుండ: (గుండెల్లో చమట పట్టింది) వివేకం? ఏఁవిటి మాటాడుతున్నావ్?

వివే: నిజం! నిజం మాటాడుతున్నానయ్యా చెప్పానుగదా, అలా బ్రతికి క్షణం క్షణం పొడిగించుకుంటూ సంవత్సరాలుపాటు జీవించినా జీవించవచ్చును. అందుకొక్కటే ఉపాయం! నువ్వు ఆవేశాన్ని తగ్గించుకోవాలి! స్థిమితంగా క్షణాలు లెక్కపెట్టాలి....

పుండ: (ధైర్యంగా నవ్వుకుంటూ చిటికె వేసి) ఆఁ? Say So! నాకు అర్థమైపోయింది! నేను ప్రతివాళ్ళతోనూ కీచులాడుతున్నానని కదూ! నా ఆవేశాన్ని తగ్గించేసి నన్ను గాంధీమహాత్ముడిలాగా గొర్రెపిల్లని చేసేయడంకోసం గుండెజబ్బు భయం పెడుతున్నావు. అంతేనా?

వివే: No. No! అదేం కాదు. నిజమే చెబుతున్నాను. బ్రతుకుమీద నువ్వు మమకార పడడం బాగానే వుంది. గానీ నమ్మకం పోవడం బాగులేదు....

పుండ: (వెర్రిగా) ఔను....బాగులేదు....అది నాకే బాగులేదు.. గానీ....గానీ....నువ్వు చెప్పిందికూడా అంత బాగాలేదయ్యా...It is...I mean devilish.. rather... (దగ్గొచ్చింది. చాలా ఎక్కువగా వచ్చి ఉమ్మచుట్టుకుపోయాడు. అది చూసి హడావుడి చేసేశాడు వివేకం.)

వివే: ఆవేశపడకు పుండరీకం! నెమ్మది....నెమ్మది....ఇలా వెనక్కి చేరబడు!....వెంకటీ....జనార్దనం! క్విక్! త్వరగారండి! (ఇద్దరూ పరుగెత్తుకొచ్చారు కంగారుగా) ఎలా వుంది పుండరీకం? కాస్త నిమ్మళించిందా? ఆఁ?....

పుండ: Keep away from me! దూర నా వెళ్ళు వివేకం! what is this? పెద్ద హైరానా చేస్తావేం? నేనేం చావలేదు. ఈపాటి దగ్గు మాము ంగానే వస్తోంది!

వివే: Very good! ఆ ధైర్యం నా మే! గానీ ఇలా కసురుకుని ఆవేశపడటమే నాకిష్ట ేదు.

జనా: ఏం జరిగింది డాక్టరుగారూ?

వివే: ఇంకా ఏం జరగలేదు గానీ మీ రూ చాలా జాగ్ర త్తగా కనిపెట్టుకుండాలి. అయ్యగా ప్రాణాలు క్షణాల్లో వున్నాయి.

వెంక: బాబుగారూ....

జనా: డాక్టరుగారూ....

వివే; ఔను. మరో క్షణంలో అతనేమ తాడో చెప్పడం కష్టం....

పుండ: No no! నేనింక సహించలేను. This is too much! ఎదురుగా ప్రాణాలతో న్ను పెట్టుకుని చచ్చినవాడికింద జమకట్టేసి ఏర్పాట్ల చేసేస్తున్నావు....

వివే: ఇంకా లేదు పుండరీకం....అంత మ ర్ధుడ్ని కానులే.... Take it easy.. (జనార్ధనం పు తిరిగి) అత నలా వాగుతూనే వుంటాడు. ఇం చెప్పినా అతనికి ఆవేశపడకూడదన్న బుద్ధి ఇం రావడంలేదు. Allright! చూడు జనార్ధనం కంపె వరసగా మూడు రోజులు సెలవురోజులుగా ప్రకటి ు.

జనా: అలాగేనండి!

వివే: వెంకటీ! మా పుండరీకుడికి కొర ను చాలా ఇష్టం కదూ!

వెంక: మరే బాబయ్యా....

వివే: రెండుకేజీల కొరమీను తెప్పి బ్రహ్మాండంగా వండించి వడ్డించు! తింటాడు మా లి....

పుండ: అంటే నీ ఉద్దేశం ఏఁవిటి?

వివే: ఏం, కొరమీనయ్యా! నీ కిష్టంగదూ భోజనంవేళదాకా నువ్వు చల్లగా ఉంటే, వేడివేడి రమీను భోంచేదు గాని!

వెంక: (కష్టపడ్డాడు) బాబూ! డాట్రు బాబు అదెంత నిజిమై నన్నీ మరీ బాబుగార్ని ఎదరెట్టి సని అలాఁటింటి మాట్లేటిబావ్? గుండె బెగిలి పో ? నాకే గుండి ముక్కలై పోతంది గదా?

పుండ, No! నాటకం! పింజారీ వెధవ నా ాలాడుతున్నాడు. ఓయ్ వివేకం! ఈ భ్రష్టుడు ఇ ుడిప్పుడే నాచేత చెంపదెబ్బ తిన్నాడు. ఎంత ప్రేమ లకబోస్తున్నాడో చూడు వెధవ....ఉత్తి నాటకం సు , నేను చావడం వీడికి మనసులో చాలా ఇష్టమయ్యా ...

వివే: పాపం నీకే చాలా కష్టంగావుంది. ే ఏం చేస్తాం? తప్పదు మరి....వెంకట్ నువ్వెళ్ళి దగ్గరుండి కూర చేయించు.

పుండ: No, no! చెప్తుంటే నీక్కాదూ? డొద్దు వివేకం! నీకు తెలియదు, వాడొద్దయ్యా! నాకు తిండిలో విషం పెట్టిచంపేస్తాడు. ఇడియట్! వాడ్నినేనిప్పుడే ఘోరంగా కొట్టాను. అవమానించాను.

వివే: పుండరీకం! వెంకటిగాడు నీ భోజనంలో విషం కలిపి పట్టుకొచ్చేదాకా, బ్రతికి వుండు! ఉండవు! ఆపాటి దానికి విషం కలిపేస్తాడని కంగారెందుకు? చూడు చావబోయే క్షణం ముందైనా కాస్త పొరుగువాడ్ని నమ్మడం నేర్చుకో బ్రదర్. పక్కవాడ్ని గౌరవించడం నేర్చుకో! లెంపకాయ కొడితే పీకలుతీసే ప్రయత్నాలు చేసేది నీలాటి నాలాటి గొప్పవాళ్ళమే గానీ, వెంకటి లాంటి వెర్రిపీర్లకి అలాంటి ఆలోచనైనా రాదు!

వెంక: పోన్నెండి బావ్! అయ్యగారేదో కోపంలో....

పుండ. ....నోర్మూయ్: పత్తిత్తు కబుర్లు చెప్పకు. నేను చావడం నీకిష్టం లేదురా ఇడియట్?

వెంక: బాబూ!

పుండ: బాబు కాదు, జవాబుచెప్పు .... (చెయ్యెత్తి కొట్టబో యాడు.)

వెంక: (ఉక్రోషం, బాధ ఒక్కుమ్మడి పెల్లుబికాయి) కొడతా వేటండీ? ఆఁ! కొడతావండీ? కొట్టండీ' సంపియ్యండి బావ్! గానీ నామీద నిందలేసినావంటే ఒల్లకోనండోయ్ ఏడిమీద నున్నావుగదా అని పల్లకుంటే ఎగిరెగిరి పడత న్నావండీ? నువ్వు సచ్చిపోడం నాకిట్టం బావ్? ఏ ఎదవన్నాడండీ? డాకిటేరుబాబు ఇలగ సెప్తున్నాడేటి దేఁవుడా, రాఁవుడా అని గుండిలు బాదీసుకొని యెయ్యి దేవుళ్ళకి యేడుకుంతుంతే —— నువ్వు సచ్చిపోడం నాకిట్టమంతావండీ? నా బతుకంతా మీ నీడ్లోనే గడిసి పోనాది బావ్! నా దంతాలన్నీ తమపేక రాలగొట్టించు కోడంలోనే జుత్తు పండిపోనాది బావ్! బావ్, నన్ను సంపీసినా, కోసేసినా మీకు సెబ్బరొాస్తే మెర మెర్లాడి పోతానంతే!....ఆఁ!.. సచ్చిపోతానంతే! .... ఏటి?.... ఏడుసుకుంతా నంతే....(వెక్కి వెక్కి ఏడిచేసాడు).

పుండ: (నమ్మడు, ఉద్రిక్తుడయాడు) షటప్!

వివే: షట్ యూ షటప్!

పుండ: ఆఁ? (అంతమాట తన జన్మలో ఎవడూ అనలేదు తనికి).

వివే: Yes, don't talk! చచ్చినట్టు కుర్చీలో పడుండు. గట్టిగా అరిస్తే గుండె ఆగి ఛస్తావు. అలా తుళ్ళిపోకు.

పుండ: వాడు....వాడు....

వివే: నువ్వు మరో మాటాడితే....(దూకుడుగా పుండరీకాన్ని కొట్టినట్టు సమీపించాడు, పుండరీకం స్థాణువులాగా ఆగి పోయాడు. వివేకం ఉగ్రుడై చూస్తూ నిల్చున్నాడు. అలా ఒక అరనిమిషం Spell bound ఇద్దరూ కొయ్యబొమ్మల్లాగా ఉండిపోయిన తరవాత - వివేకం పుండరీకాన్ని పరీక్షగా గమనించి, జనార్ధనంతో) మిష్టర్ జనార్ధనం? మీ బాబాయిని కొంచెం కదుపు....

(జనార్ధనం ఒక అడుగు [illegible]శాడు).

పుండ: Stop there!....(వివే[illegible]తో)you devil...you...

వివే: (Stubborn) ఆవేశ[illegible]కు! (వేలితో బెదిరించి) ఆవేశపడకు పుండరీకం! I am very earnest! ఒక నిండు ప్రాణంతో హాస[illegible]లాడే వెర్రివెధవని కాన్నేను. నువ్వు ఎంత ఆవేశప[illegible]తే అంత సమీపిస్తున్నావు మృత్యువును. Be care[illegible]l..

జనా: బాబాయిగారి చావునుగు[illegible] అంత కచ్చితంగా ఎలా చెప్తున్నారు?

వివే: (చరుక్ మని అతనివైప[illegible] తిరిగి) ఏం, నీ వెన్నులో బారెడు పొడవు చొ్చుకు[illegible]పోయిన కత్తిపోటు కనిపిస్తే నువ్వు చచ్చిపోతావని చె[illegible]ప్పడం అసాధ్యమా?

పుండ: నాకు Hypertension[illegible]ంటే నేను నమ్మను. Heart failure అంటే అసలు నమ్మను. నువ్వు చదువుకుని డాక్టరువయ్యావు. గానీ నేను జబ్బులుపడి నీకంటే ఎక్కువ తెలుసుకున్నాన[illegible]

వివే: అయితే నువ్వు నమ్మవు

పుండ, నమ్మను!

వివే: చావు మరో గడియకి ని[illegible]న్ను వరిస్తుందనీ, నీ బ్రతుకు అరక్షణీయమనీ - పుం[illegible]రీకం! నువ్వు పుట్టిన మరు క్షణంనుండీ నిన్ను [illegible]వెంబడిస్తున్న సత్యం. ఇప్పుడు పదిమంది డాక్టర్లతో స[illegible]ప్రదించి, ఫారెన్‌లో చదువు కొచ్చిన ప్రాణస్నేహి[illegible]డైన డాక్టరొకడు చెప్తున్నా నమ్మవు! Very good (మెడికల్ చెస్ట్ లో[illegible]ంచి X-ray మెడికల్ రిపో[illegible] విసురుగా తీస్తూ) ప్రాణం చాలా తియ్యటిదయ్యా! [illegible]త్తిగా తియ్యటిది! రోగాలము దాపురించినవారు (ఒక X-ray ఇచ్చాడు) అరుంధతినీ (మరో X-ray) మిత్రవాక్యమును .... (Medical report చూపించాడు) దీపనిర్వాణ గంధమును.... (ఒక Air-Mail le[illegible]er తీసి) కనరు, వినరు, మూర్కొ[illegible]నరు!.... ([illegible]ండరీకం ఒకొక్క X-ray ఫోటోని, కాగితాన్ని [illegible]క్షగా, పిరికిగా చూసి, చూసి చలించి పోయాడు) [illegible]ం? చూశావా పుండరీకం? నమ్ముతావా? ఆ Env[illegible]lop లో రిపోర్టు చదువు. నీ రక్తాన్ని వియన్నాలో [illegible]ర్డియాలజీ స్పెషలిస్ట్ డాక్టర్ ఏడమ్స్ చేత పరీక్ష చే[illegible]ంచాను.

(బలహీనంగా Easy chairల[illegible] వాలిపోయాడు పుండరీకం. ముఖంలో మృత్యుకళ [illegible]ప్పిస్తోంది).

వెంక: (కుమిలిపోతూ) డాక్టరు[illegible]రూ....బాబయ్యా....

జనా: (ఆందోళనగా) ఏమిటిది డాక్టరుగారూ!....

వివే; అరవకండి! మీపని మీ[illegible] చూసుకోండి! (నెమ్మదిగా తలలు వంచి వెళ్ళారి[illegible]రూ. వివేకం, పుండరీకం ముఖాలు చూసుకుంటూ ఒక క్షణం మౌనంగా గడి పారు.) ఏదో అడ[illegible]లనుకుంటున్నావ్! అడుగు పుండరీకం?

పుండ: (ధైర్యంగా నవ్వి) అదే....అదికాదు....మరీ, Excuse me; ఈ report లో నా పేరు లేదేం?

వివే: (చిరాగ్గా) అంటే! ఇంకా నమ్మకపోవడానికే కారణాలు వెతుక్కుంటున్నావా?

పుండ: కాదు కాదు! N[illegible]: I believe you!

వివే: .... And you must belive me! . కొంచెం ఆ సిగరెట్ లైటరిస్తావా పుండరీకం! నా మీద కోపంగా వుందా?

పుండ: లేదు! గానీ భయం వేస్తుం[illegible]. (లైటరిచ్చాడు.)

వివే: ఇప్పుడు నన్నుచూసి కాదయ్యా, (సిగరెట్ అంటించు కు[illegible]) పాపాన్ని చూసి భయపడు! నేను పాపాన్ని కాను! వివేకాన్ని.

పుండ: (పరధ్యాన్నంగా) ఫోనోగ్రామ్స్ నంబరెంత?

వివే: వన్ ఎయిట్ ఫైవ్! ఎందుకు?

పుండ: మావాడికి మెసేజ్ యిస్తాను. (డయల్ చేశాడు.)

వివే: ఔనౌను. వాడైనా వచ్చి ఏడుస్తాడు.

పుండ: (Phoneలో) హల్లో...7700.....Right! (ఫోను తిరిగి పెట్టేశాడు Per procedure)

వివే: నీలాంటి ధనవంతుడికి బ్రతుకే తియ్యటిది. అందునా నిన్ను ముడేసి కట్టిపడేసే ఈ బాంధవ్యాలు మరీ తియ్యటివి. గానీ పాపం ఎంతసేపు?

పుండ: (విసుగుపడి) వివేకం!....(ఫోను మోగింది) హలో! 7700! కేబిల్ టు పారిస్! గానుకోండి!....D, D. చంద్రశేఖర్! (ఫోనెటిక్స్‌లో) డి ఫర్ డేవిడ్! డబల్ డేవిడ్....

వివే, (తనలో తానుగా) or rather Destiny...Death:.

పుండ: షటప్!. (ఫోన్‌లో) సారీ, మిమ్మల్ని కాదులెండి.ఆఁ!... 22 BOULEVARD MALESHERBES PARIS 8 EME...

వివే: కాస్త త్వరగా చెప్పు ఎందుకైనా మంచిది....

పుండ: Tex[illegible] రాయండి .... Father... (ఏమయ్యాడని చెప్పాలో తోచలేదు) Father Yes (వివేకంతో) ఏం చెప్పమన్నావ్?

వివే: ఎంత సేపట్లో కేబిల్ చేరుతుంది మీ వాడికి ?

పుండ: (నీళ్ళు నమిలాడు....ఫోన్‌లోకి) Yes Yes - Father (వివేకంతో) ఏం చెప్పమన్నావయ్యా?

వివే: Expired!

పుండ: ఆఁ?

వివే: Yes, Expired!

పుండ: వివేకం?....(ఫోన్‌లో) ఔను పాపా! రాయ (తనే ఆలోచించి) Hopelessly Serious....

వివే: Et, You are so hopeful (పక పక విరగబడి నవ్వాడు)

పుండ: (భరించలేక) నువ్వు నన్ను చాలా డిస్టర్బ్ చేస్తు న్నావు....

వివే: ఔను. కావాలనే చేస్తున్నాను. గానీ పుండరీకం! మరో క్షణంలో పోయేవాడివి నీకు కొడుకుని చూసుకోవడంకంటే మరో పవందైన పని తోచలేదా?

పుండ: (Burse అయి) You are talking rot! all trash! వేదాంతం చెప్తున్నావు? మరి నా కొడుకుని చూసుకుంటానంటే కూడదంటావేం?

వివే: కూడదని కాదయ్యా! అది సమకూడదు! నువ్వనట్టు You are very hopelessly serious. ఔనా? మరి ఈ సమయంలో నీ కొడుకుని చూసుకోవాలనే Hopes నీ కెందుకు? అతగా డిపుడు ఏ ఫ్రెంచి యానా హోటల్లోనో హాయిగా ఒక అందమైన గర్ల్ ఫ్రెండ్‌ని వెంటబెట్టుకుని కాక్‌టెయిల్ పార్టీవో, గర్ల్‌ఫెయిల్ పార్టీవో ఎంజాయి చేస్తుంటా డీపాటికి. అతన్ని దిస్టర్బ్ చెయ్యడం అనవసరం. అంతకంటే మరో మంచి పని చెయ్యడం గురించి కనీసం ఆలోచించు....

పుండ: (సూటిగా ఒక్క క్షణం చూసి) సరే (తపాల్సి రిసీవరు పడేసి) చెప్పు! ఏం చెయ్యమంటావో చెప్పు! చాలా అన్యాయం. కొడుకుని చూసుకునే వ్యవధి లేకుండా చావు తన్నుకు రావడం ఘోరం! ఇంతేనా? బ్రతుకింతేనయ్యా? ఇంత .... So Uncertain

వివే: అయ్యో, కొత్తగా అడుగుతున్నాడే పిచ్చి నాన్న? "Dust thou art, to dust returnest" — "జీవితము బుద్బుదప్రాయమీ వితమ్ము నెరుగ కేటికి పరుగులు" అన్న చాలా పాత సూక్తి బ్రదర్!

పుండ: క్షణం క్షణమని ఊదరగొడుతునావుగానీ, మరి నువ్వు చెప్పి చాలా క్షణాలు గడిచిపోయాయి.

వివే: (బిత్తర పోలేదు, తెలివైనవాడు నవ్వేశాడు) Another hope, stupid! చూడు చాలా క్షణాలు గడిచాయి - అంటే నువ్వు అదృష్టవంతుడివి! గానీ అవి చాలా శుష్కంగా గడిచిపోయాయి - అంటే బుద్ధిహీనుడివి. అలా గడిచిపోయిన క్షణాల్లాగా ఇంక రాబోయే మరొక్క క్షణమైనా నీకు తెలిపి గడవక పోవచ్చుననే భయం - ఇప్పటికీ నీకు కలగలేదు. అంటే నువ్వు చాలా అవివేకివి (టెలిఫోను మ్రోగింది) చూడు, పాపం ఫోనో గామ్సి అమ్మా యేమో....

పుండ: (ఫోనెత్తి) హలో....ఔను!....ఏవిటి? (ఆనందో ద్రేకంతో) చలపతిని అరెస్ట్ చేసేశారా? .... ఒరేయ వెంకటీ....జనార్దనం! (పరుగెత్తుకొచ్చా రిద్దరూ). చలపతిని పోలీసులు పట్టేశారట్రా.

జనా: చలపతి గారినా?

వెంక: పట్టేసినారు బావ్?

పుండ: ఆఁ. పట్టేశారు!....ముప్పైవేల రూపాయలతో పట్టుబడిపోయాడు. వాడి పొగరు అణిగిపోతారు. బతుకు నాశనం జేసి పారేస్తారు .... (ఫోన్‌లోకి) హలో. ఇన్స్పెక్టర్ రమాపతీ ....(సగంలోనే అతని ఉద్వేగమంతా నీరుగారి పోయేట్టుగా చల్లటి చెయ్యి పడింది భుజం మీద! సరక్కున నాగుబాములాగా వెనక్కి తిరిగాడు. వివేకం పరిహసిస్తున్నట్టు చూశాడు. చన్నీళ్ళ కడవలో పడ్డ ఎలకపిల్లలాగా జడుసుకున్నాడు పుండరీకం. వివేకం చప్పుడు కాకుండా నవ్వుతూన్న ఆ నవ్వులో అతనికి వింత వింత ధ్వనులు, సత్యాలు, హెచ్చరికలు వినిస్తున్నాయి. అతని చేయి, వాయి కూడా వణికాయి. ఈ క్రింది మాటలు అతను అనలేదు. అనుకున్నాడు. ప్రేక్షకుల సౌకర్యం కోసం మనం ఆ మాటలు టేప్ రికార్డరు ద్వారా వినిపించుదాం)...."యూ....యూ.... ఏఁవిటిది? You are smiling like the deity of death! దేవతలాగా మృత్యుదేవతలాగా.... చల్లగా..... క్రూరంగా..... హేలగా, హేళనగా....ఏవిఁటా నవ్వు? No....నేను భరించలేను....ప్లీజ్...."

వివే: (మరొక మనిషిలాగా) "చలపతిని అరెస్టు చేసేశారా?" (అడగలేదు. మనకి టేప్ రికార్డర్‌లో వినిపించింది).

పుండ: (భయపడుతూ తల పంకించాడు.)

వివే: "కాదు. నువ్వే అరెస్టు చేయించావు"

పుండ: ఔను....కాదు....గానీ ఏమైనా అలా కారాదు. అది అన్యాయం. అతను అమాయకుడే!....నాకు తెలుసు, భగవంతుడికి తెలుసు. నో! అతన్నెందుకు అరెస్టు చెయ్యడం?"

వివే: ఔను. అతన్నెందుకు అరెస్టు చెయ్యడం?"

పుండ: చచ్చేముందు మంచిపని చేసే వ్యవధి నా కెలానూ లేదు. కనీసం చేసిన చెడ్డపనినైనా దిద్దుకోవచ్చును గదా?"

వివే: "ఔను. ఇదొక్కటే కాదు. ఇలా చాలా దిద్దుకోకోవచ్చు...."

పుండ: "థేంక్యూ...దేంక్యూ...సో మచ్..." (ఫోన్ చెవికి అన్చుకున్నాడు. ఇక టేప్ రికార్డరు మనకి అక్కర్లేదు.) హలో!...ఔనండీ! ఆఁ. ఏం, ఎందుకు చలపతిని అరెస్టు చేశారు?...No no no! నేను మీకు ఫోన్ చెయ్యలేదు... ఛ ఛ, ఆ ముప్పయివేలూ నేనే స్వయంగా అతని కిచ్చానండీ!—ఇవాళ తెల్లవారి లేచి ఫోన్ ముట్టుకున్నది ఇప్పుడే, మీమీద ఒట్టు! అతన్ని వెంటనే వదిలేసి నా దగ్గరకి పంపించండి. తప్పకా పంపడి! ఆఁ, థేంక్యూ!...(ఫోను పెట్టేసి, కంగారుగా వివేకాన్ని చూసి, సారీ వివేకం, చచ్చేముందు అబద్ధ మాడవలసి వచ్చింది.

వివే: వివేకాని కెప్పుడూ సంజాయిషీలు చెప్పకు, గానీ చూశావా నువ్విప్పుడొక మంచిపని చేసేసావు?

పుండ: ఏఁవిటది?

జనా: ఏవిటా? ఒక అమాయకుణ్ని కాపాడారు గదా?

వివే: నీ తప్పు నిజంగానే దిద్దుకున్నావు.

వెంక: ఔను బావ్! బావుగారు ఓ మంచిపని జేస్సినారు....

పుండ: అరే: అరే ఏఁవిటిది? మంచిపని, మంచిపనని జన మంతా చుట్టుముట్టి సభచేసి తీర్మానంచేసి ఇలా జుత్తులు పీకేసుకుంటున్నారేం? నేనెప్పుడూ మంచిపనే చెయ్యలేదా? ఇదొక్కటేనా నేను చేసిన మంచిపని?

వివే: అమాటకొస్తే ఇదికూడా మంచిపనికాదు.

జనా: ఏం?

వివే: తప్పు దిద్దుకోవడం మంచిపని చెయ్యడం ఎలా అవుతుంది? అదికూడా సరళంగాకాదు. అబద్ధమాడి! మంచి చెడ్డ ఎకౌంట్లు వేరువేరే:

పుండ: (హిస్టీరిక్‌గా) ఔనౌను ఇదేం అంత మంచిపని కాదు.

వివే: కరెక్టు! మంచి చెయ్యడంలో ఎక్కడి కక్కడ తృప్తి పడకూడదు. గానీ చూడు మరో గడియ గడువుంది. ట్రై యువర్ లక్! అదీ కూడా గడిచిపోతే మరో మంచి పని చెయ్యి అప్పటికీ నువ్వు చావకపోతే మరో క్షణం నీ ఆయుర్దాయం ... అలా క్షణం, క్షణం నీ బ్రతుకంతా అమృతంలాంటి మంచి నింపుకో.

జనా: అలా అయితే బాబాయిగారు చిరకాలం బ్రతికేస్తారంటారా?

వివే: ఏమో! గానీ బ్రతికిన క్షణకాలమైనా చిరస్థాయిగా నిలుస్తుంది.

పుండ: Thank you! Thank you: I must try then గానీ వివేకం! నాకేదోలా వుంది....నాలో ఏదో జరిగిపోతోంది. I am diminshting to nothingness and I am feeling it నాకు విశ్రాంతి కావాలయ్యా క్షమించు వివేకం, నాకు ఆయాసంగా వుంది!

వివే: Certainly తప్పక విశ్రాంతి తీసుకో! ఈలోగా నేను కూడా ఒకమారు Clinic కి పోయొస్తాను. ఒక చాలా సీరియస్ కేసు, నీ కేసలాంటిదే వుంది క్లినిక్‌లో. అది చూసుకుని పావుగంటలో తిరిగొస్తాను.

పుండ: పావుగంట? (వివేకం బైటికి వెళ్ళాడు. అటే చూస్తూ కుర్చీలో వెనక్కి జారబడి కళ్ళు మూసుకున్నాడు పుండరీకం.)

జనా: ఫేన్ పెట్టమన్నారా బాబాయిగారూ?

పుండ: ఆఁ....(జనార్ధనం సీలింగ్ ఫేన్ ఆన్ చేశాడు.)

వెంక: ఓవల్టీన్ పట్టుకు రమ్మంటారా బావూ?

పుండ: ఆఁ;....(వెంకటి వెళ్ళిపోయాడు.)

(వెంకటి వెనకనే జనార్ధనం కూడా వెనక చూపు చూస్తూ లోపలి కెళ్ళాడు అలా మరోక్షణం శుష్కంగా గడిచింది.)

పుండ: బరువుగా కళ్ళు పైకెత్తాడు. ఎర్రగా వున్నాయి కళ్లు.) ఎక్కడున్నావు?....ఎంత దూరంలో వున్నావు? (ఫేను గాలి అలలకు తొణుకుతున్న సడి వినిపిస్తోంది.)చాలా ఆశ్చర్యంగా వుంది నిన్ను తలుచుకుంటే. ఒక అర్థ శతాబ్దిపాటు కనీసం ఆలోచనలో కూడా రాని చావు - ఒక అరక్షణంలో మీద పడిపోతోంది! No escape తప్పదు....తప్పదు....మరి eleventh hourలో నేనేం చెయ్యగలను? పీకల మీదికి చావొచ్చేశాకా ఇప్పుడెలా? భగవాన్.... (బాధగా కళ్ళు మూసుకున్నాడు)పంపించు మృత్యువును! నేను సిద్ధంగా వున్నాను! పరీక్ష పేపరంతా తప్పుల తడకలతో నింపేశాను. గంట కొట్టేస్తుంటే తెలిసింది, అవి తప్పులని! గానీ ఎలా? రాసినవి తుడిపేయడానికైనా వ్యవధి లేదే! జవాబొకటి తడుతోంది! గానే ఏం చెయ్యగలను? కాగితంలో కాళీ లేదు! అడుగో, వాచరు సమీపిస్తున్నాడు! ఈ జీవితం యింతే, ఫెయిలయ్యాను! But it is wonder ful! ఈ పరీక్ష విషమపరీక్ష! వాచరు కనిపించడు. ఎప్పుడొస్తాడో వస్తాడు. చేతిలోని పేపరు గుంజుకుపోతాడు. ....అన్యాయం! దేవుడితో చెప్పాలి! ఈ ఒక్క విషయం గొప్ప రహస్యంగాఉంచేశారు. దుర్భేద్యమైన రహస్యం! ఎక్కడుందా రహస్యం? Come on dear servent Guide me into thy parlour! lead kindly light! come on dear death; do please do come ..

(వణికే పెదాలతో, కదిలే రెప్పలతో గాద్గదిక స్వరాన మృత్యువును అహ్వానిస్తున్నాడు పుండరీకం. అప్పటికే ఓవల్టిన్ కప్పుతో వచ్చి నిలబడిన జనార్ధనం-ఆశ్చర్యంగా వంగి చూశాడు.)

జనా: బాబాయిగారూ!

పుండ: (ఉలికిపడి కళ్ళెత్తి) ఎవరు?

జనా: నేను!

పుండ: (నవ్వకుని, తేరుకుని) దా! ఏఁవిట్రా ఆవేతిలో!

జనా: ఓవల్టిన్ బాబాయ్! కాస్త తాగండి....

పుండ: (లేచి కూర్చుంటూ కప్పు అందుకుని) థేంక్యూ! దారా! అలా నా పక్కకి ఆ కుర్చీ లాక్కో!

జనా: ఫరవాలేదు బాబాయ్! నిల్చుంటాను.

పుండ: అదుగో, నువ్వూ అదేమాటా? ఎందుకురా మీరంతా ఇలా పులినిచూసి భయపడినట్టు భయపడతారు! భయం పాలుపోసి నాలో పాములాంటి అహంకారాన్ని ఎందుకలా పెంచుతారు? గుక్కెడు ప్రాణాలూ గాల్లో కలిసిపోతే ఉమ్మేస్తారు నా శవం మీద! ఔనా?

జనా: ఛఛ! అవేం మాటలు బాబాయ్!

పుండ: నాకు తెలుసురా! నేనంటే ఏఁవిటో నాకు తెలుసును. అంతులేని కాలవాహినిలో నేనెంత, నా బ్రతుకెంత! నేనొక్కడ్ని లేకుండా గడిచే యుగయుగాల చరిత్ర ముందు, నేనున్న ఈ మూన్నాళ్లూ ఎంత? ఆ పాటిదానికి నాకెందుకీ అహంకారం? ఛఛ!

జనా; ఛఛ! ఏఁవిటిది? ఆ ఓవల్టిన్ తీసుకుని కాస్త విశ్రాంతి

తీసుకోండి బాబాయ్! .. మీరంటే మాకు చాలా గౌరవం బాబాయి. అనవసరంగా ఆరాట పడకండి!

పుండ: (నవ్వి) నేనంటే నీకెంత అ మానం రా వెధవా? (ఓవల్టిన్ తాగబోయి ఆగి) నువ్వు తాగావా ఓవల్టిన్?

జనా; ఛఛ నాకెందుకు' నేను టీ తాగాను.

పుండ: ఫరవాలేదు. కాస్త తీసుకో!

జనా: అబ్బెబ్బే నాకక్కర్లేదు బాబాయ్.

పుండ: సగం తీసుకోవోయి! ఇది నాకెక్కువ. (సాసర్లో పోశాడు.)

జనా: అయ్యో ఒద్దంటూంటే? .... వల్టిన్ నాలాంటివాడి కెందుకు? నాకు టీ తాగితేనే తృప్తి! అ ఓవల్టిన్‌లో అదేదో వాసన! అబ్బ, నేను భరించలేను....

పుండ: సరె సరే. ఇబ్బంది పడకులే .. (సాసరు నోటిదాకా తీసుకుని హఠాత్తుగా ఏదో గుర్తొచ్చి ఆగి) అన్నట్టు జనార్ధనం? వివేకం ఇంకా రాదే? నేను చచ్చేదాకా రాడా యేం?

జనా: ఛ! అవేం అశుభం మాటలు బాబాయి! డాక్టరుగారికి వెర్రయితే మీరు కూడా అదే నా? చిన్నవాళ్ళం మేం గుండె లెండిపోయి ఏమైపోవాలి? —— అన్నట్టు తమ్ముడికి కేబిలిచ్చారా బాబాయ్?

పుండ: (ఓవల్టిన్ తాగబోయినవాడు ఆగి) లేదురా! ఎందు కివ్వడం? వాడు రాబోయేసరికి నేనుంటానా?

జనా: సరే సరే. ఆ ఓవల్టిన్ తాగండి!

పుండ: (ఒక్క గుక్కలో సాసర్లోని ఓవల్టిన్ తాగేసి) జనార్ధనం! మనం, వెర్రివెధవలం ముక్కోటి దేవత లని అర్చిస్తాం. కొబ్బరికాయలు కొడతాం! గుళ్ళా గోపురాలూ చుట్టి గుండ్లు కొట్టించుకుని కోరికలు నివే దించుకుంటాం!

జనా: ఔను బాబాయి' గానీ నా చిన్నప్పటి తిరపతి మొక్కు ఇంకా తీర్చనేలేదు .... జుత్తు చూడు, ఎలా పెరిగి పోతోందో అడ్డంగా....

పుండ: (లాలనగా) ఎందుకురా? ఆఁ? ఎందుకు తీర్చాలిట? నువ్వు మొక్కే ఏ దేవుడైనా నీ మొర ఆలికిస్తున్నా డని గేరంటీ వుందా? లేదు! మొకడమే మనవంతు! గానీ అదే మృత్యుదేవత వుంది చూడు? (మిగిలిన ఓవల్టిన్ చప్పరిస్తూ) అవిడ అందర్లాగా కాదే! అవిడ్ని పాపం నువ్వెప్పుడూ కనీసం తలవవు. ఆఆలోచనైనా దగ్గరకు రానీయవు! గానీ ఆ తల్లి నీమీద చూపు తప్పించదే? నిన్ను ఆదుకోవలసిన వేళకి ఠంచనుగా చిరునవ్వుతో నీకెదురు వస్తుంది. చేతులు చాచి ప్రియంగా ఆలింగనం చేసుకుంటుంది. నీకు అనంత మైన ముక్తిని, విముక్తిని ప్రసాదిస్తుంది. ఎంత చల్లటి తల్లిరా మృత్యువు?

జనా: (కంగారుగా) మరే....చల్లటితల్లి! ... గాని ఓవల్టిన్ చల్లారిపోతోంది.

పుండ! (గబ గబా మిగిలింది తాగేసి) ఇదుగో .... (కప్పు అందించి) ఆ తల్లి ఈరోజు నాకోసం వస్తున్నదట్రా! ఎక్కడో చాలా సమీపంగా అదృశ్యంగా నావైపు ఒక్కొక్క అడుగే వేసుకొస్తుందిరా! (మళ్ళా హిస్టి రిక్‌గా మారిపోయాడు) ఎక్కడుంది! ఇక్కడా?.... అక్కడా?....అల్లక్కడా? ఇంకా గదిలోకి రాలేదా?... గుమ్మంలో వుందా?... లేకపోతే (నవ్వుతూ) ఏమో, నా ఎక్కనే కూర్చుని నవ్వుతోందా? (అయా దూరా లకు ఆగినట్టు చూపును స్వరాన్ని మారుస్తూ అల్లి బిల్లిగా గాలిలో మృత్యువును స్పృశించాలని అతను సాగాడు చేతులతో)...ఎక్కడుంది?

జనా: ఇప్పుడు నీ కడుపులో వుంది బాబాయి! (నిశితంగా చూశాడు.)

పుండ: (ప్రశ్నార్థకంగా జనార్ధనంవైపు కళ్ళు తిప్పాడు.)

జనా: (Cruel గా నవ్వుతూ) ఔను! సర్వాంతర్యామి బాబాయి మృత్యువు! ఇంతసేపూ ఇదిగో, నా చేతిలోని కప్పులో వుందా? ఇప్పుడేమో పోయి నీకిడుపులో దాక్కుంది

పుండ: ఏఁవిటి?

జనా: మృత్యువు చల్లని తల్లిలే: తియ్యటి ఓవల్టిన్‌లో కలిసి పోయి వేకివేడిగా నీ కడుపులోకి జారిపోయింది.

పుండ: జనార్దనం!...(కంగారు, దిగులు, కరుణ) ఏఁవంటు న్నావు?

జనా: ఏం, మనభాషే! పిశాచ భాషకాదు! నువ్వింకా చావ లేదు! నేను మృత్యువును కాను! ఆదుగో. నీ కడు పులో పేగుల్ని కూకటివేళ్ళతో పెళ్ళగించబోతున్న కాలకూట విషంలేదా? హద్దదీ మృత్యుదేవత! దండం పెట్టు బాబాయి!

పుండ: ఏఁవిటి....విషం కలిపావా, తియ్యటి ఓవల్టిన్‌తో కాల కూట విషం కలిపి యిచ్చావా?

జనా: ఔను. గానీ ఎందుకిలా తల్లక్రిందులై పోతున్నావు? చలికాలంలో వెన్నుమీద చన్నీళ్ళు పడినట్టు ఉలిక్కిపడి పోతున్నా వెంచేతను? ఇది నీకేమైనా కొత్తా? సరిగ్గా నువ్వు చేసిన పనే నేనూ చేశాను. అంతులేనంత ఆ స్తితో, దేవతలాంటి కన్నతల్లితో రాజులాగా నేను రోజులు గడుపుకుంటూన్న రోజుల్లో ఏం చేశావు నువ్వు? అదరించే నెపంతో మమ్మల్ని నీ యింటికిపిలిచి ఆ స్తినంతా దోచుకున్నావు. అమ్మమీద అత్యాచారం చేసి, హత్యానేరం నామీద మోపావు. పద్నాలుగేళ్ళు జైలుకి పంపావు! అమ్మని నాకు కాకుండా చేశావు! ఆ స్తిని నాకు కాకుండా చేశావు. చివరికి నన్ను నాకు కాకుండా చేసేశావు!

పుండ: (మంచివాడిగా) నాయనా!

జనా: ఇంతచే వూరుకున్నావా నాయనా? జైలుమండి తిరి

గొచ్చాకా నా ఆస్థి నాకు అప్ప జెప్పవచ్చునే! లేదు! నా డబ్బుతో ఈ మేడకట్టి న్నే ఈ యింటికి నౌకరు వెధవం చేశావు చేశావా?

పుంఠ: (అసహాయంగా తల వూపా...)

జనా: ఆc! అదంతా ఏcవిటో నీకిక్కడ అరక్షణంలో వివరించడం వీలువడదుగదా? ందుకని చేతలతోచూపిస్తున్నాను. పాలలో విషం కలపడం!....

పుంఠ: వింటున్నావా? జనార్దనం....నా ద కష్టపట్టావురానువ్వు? ఇన్ని దిప్పుడే యింత తియ్యగా మాటాడిన వాడివి, ఇలా నా ప్రాణాలు తీస్తా? ఎందుకురా? మరో క్షణంలోనో సగంలోనో చచ్చిపోతూన్నవాడ్ని నా మీద నీకింత పగదేనికిరా?

జనా: ఆc! అదే! నువ్వు మరోక్షణంలో చచ్చిపోతావనితెలిసే మరీకంగారుపడవలసి వచ్చిం... అలా నువ్వు చస్తే మరి నా బ్రతుకెందుకు? నేను ...తికెందుకు? నా చేతుల మీదుగా నువ్వు చావాలి! ఆలా నేను చంపినట్టు నీకు తెలియాలి! చంపుతూ నా ప నీకు వివరించాలనే ఈ బ్రతుకంతా కాచుక్కూర్చున్నాను. అలా నీయంతట నిమ్మ చావనిస్తానా?

పుంఠ: (దగ్గొచ్చింది. అణుచుకున్నాడు. నిస్సహాయంగా దిక్కులు చూశాడు) వెంకటీ....వెంక

జనా: నోర్ముయ్! అరవకు! డొక్కలో పొడుస్తాను. అరవకుండా అరక్షణం పొడిగించుకో జీవితాన్ని. ఆ అరక్షణం ఒక మంచిపని చెయ్యి. మా అమ్మకి చేసిన అన్యాయాన్ని తలుచుకుని ఏడు!—చూడు! వెంకటి వంటగదిలో చచ్చాడు, ఇంత వేగం రాడు! డాక్టరు రావడానికి మరో పదినిమిషాలు పడుతుంది! అతను తిరిగొచ్చేసరికి అతను చెప్పినట్టే నువ్వు చచ్చి పడుంటావు....

పుంఠ: జనార్దనం! చస్తున్న వాడ్ని చంపుతున్నావు! మహాపాపంరా....

జనా: నోరుమూస్తావా నక్కబావాయి! సబబు కబుర్లు చచ్చేముందు ప్రతి వెధవా చెప్తాడు! ఈ బుద్ధి బ్రతికినన్నాళ్లూ నీకు లేకపోయిందా? నోరుమూసుకు చావు. డాక్టరొచ్చేలోపున వెళ్ళాలి నేను! .

"అసలు డాక్టరు ఎక్కడికి వెళ్ళాడుట?"

(పిడుగులాంటి డాక్టరు కంఠం హఠాత్తుగా ఎక్కడి మందో వినిపించింది. జనార్ధనం ఉలికిపడి చూశాడు దిక్కులు. చాలా నిర్మలంగా నవ్వుతూ గుమ్మం వెనక తెర తొలంచుకొని డావివేకం ప్రవేశించాడు.)

వివే: వేసవలు వెళ్ళనేలేదే. తిరిగి రావడానికి?

(జనార్ధనం ఒక్క ఉదుటున వెనక ద్వారంలోంచి పారిపోబోతే — వెంకటి తెరతీసుకొని జనార్ధనాన్ని ఒడిసి పట్టుకున్నాడు.)

వివే: ఇడియట్! ఎవడ్నిరా చంపుదామనుకున్నావు నువ్వు? నువ్విచ్చిన కప్పులో విషం వుందనే అనుకుంటున్నావా? (తెల్లబోయి చూశాడు పుండరీకం. జనార్దనం కూడా తెల్లబోయాడు.)

వెంక: (పుండరీకంతో) నేదుబాబూ! కంగారుపడకండీ! మన డాట్రుబాబుగారు కప్పులు మారిపించేసినారు! మీరు తాగింది యిసం కాదు!

వివే: (జనార్దనంతో) నేను పుండరీకం ఆరోగ్యం సంగతి చెప్తున్నప్పుడే మారిపోతూన్న నీ ముఖాన్ని గమనించాను నువ్వేదో ప్లాన్‌లో వున్నావని అప్పుడే పసిగట్టాను.

వెంక: వెంటనే పోలీసోలకి పోన్ సెయ్యండి బావూ! గింజుకుంతన్నాడు సేతుల్ల!

వివే: వీడికి పోలీసులా! పోలీసుల కప్పజెప్పేలోపున చాలా మర్యాదలున్నాయి!....ఈ రాస్కెల్‌ని....(ఒక్క ఉదుటున కడుపులో గుద్దబోయే సరికి పుండరీకం కంగారుగా అరిచాడు.)

పుండ: ఆగు! ఆగవయ్యా! ఏcవిటది? ఒదిలేయి వాడ్ని?

వెంక: ఆదేటి బావ్? పేనాలు తియ్యబోయినోడి పల్లక ఒగ్గిస్తామా? అదుటుం బావుండి డాట్రుబాబు ఈడిపని పట్టీపి నారుగానీ నేపోతే....

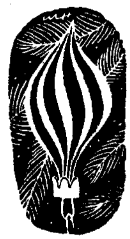

పుండ: లేకపోతే?....ఆc? లేకపోతే! (నవ్వుతూ, చావనా నేను? వీడు చంపబోయాడా? మీరు రక్షించారా? మరి నాకు చావులేదు! (నవ్వి) హంబగ్! బోగస్! ట్రాష్! .... వాడ్ని వదిలెయి ముందు....

వివే: మతిపోయిందా నీకు? పోలీస్ రిపోర్టు....

పుండ: నథింగ్ డూయింగ్! మతి పోవడంకాదు, ఇప్పుడే మతొచ్చింది, చూడు. బతకవలసిన యోగం నాకుంది! విషంపెట్టికూడా జనార్ధనం చంపలేకపోయాడు! గానీ నాకు చావు మాత్రం ఖాయం! అప్పుడు వెయ్యిమంది వివేకాలయినా నన్ను కాపాడలేరు! ఏమయ్యా వివేకం చేతనైతే నా గుండె గండంనుండి నన్ను కాపాడు? (బిగ్గరగా) ఇంకా విడవరేం వాడ్ని? (ఇద్దరూ ఒక్కమాటే జనార్థనాన్ని వదిలారు. ఆ ఊపుకి పుండరీకం పాదాలమీద పడ్డాడు జనార్థనం,) నాన్నా! జనార్ధనం? (కళ్లలో నీళ్ళున్నాయి) వెరీసారీ! సిగ్గుపడకు! ఎంత కక్ష పెంచుకున్నావురా? ఎంత మంచిని నష్టపోయావు నాన్నా!....నాకు తగిందే! కావలసిందే! నిన్ను ఎంత తొక్కేశాను మరి! నన్ను నువ్వు చంపేసి వుండవలసిందిరా....

జనా: క్షమించండి బాబాయి!....నన్ను క్షమించండి. (ఏడిచాడు.)

పుండ: చచ! ఏడవకు! నవ్వరా నాన్నా! నవ్వు! ప్లీజ్! నీకేం కావాలో చెప్పు? ఆస్తంతా యిచ్చేయనా? ఆc? లేకపోతే విషం తాగమన్నావా? చెప్పుబాబూ....

వివే: (కంగారుగా) పుండరీకం...

వెంక: (కంగారుగా) బాబూ!

పుండ: (వినిపించుకోకుండా) నవ్వం చావబోయేముందు కన్న కొడుకు ముఖం ఎలాగా క యింది. అన్న కొడుకు ముఖంలోనైనా ఆనందాన్ని చూడనీ! నవ్వు!.... ముసలాడ్ని దిగుల్తో చం యకు! నవ్వరా....(పసి వాడిలాగా భోరుమన్నాడు.)

వివే: ఛఛ! పుండరీకం! ఏఁవిటిది ఎందుకలా దిగులు పడ పడతావు? నీకు ముందే చె ప్పానుగదయ్యా—నువ్వు చనిపోవడం ఎంత ఖాయమో జాగ్రత్తపడితే బ్రతకడం అంతే ఖాయం.

పుండ: ఒద్దు! నేను చచ్చిపోతాన కోవడమే నాకెక్కువ హాయిగా వుంది. తృప్తిగ వుంది. నా ఆలోచనని Disturb చెయ్యకండి. బ్ర కుమీద మళ్ళా మమత కలిగించకండి. నా తృప్తిని చేసుకోకండి

వెంక: (డాక్టరుతో కంగారుగా) బా! ఏటి బాబూ? ఇలగ పిచ్చెత్తిపోతన్నారు అం గారు? నాకు బయ్యమేస్తంది.

జనా; (Guiltiness వల్ల మాటా లేక గొణిగాడు) బాబాయి డాక్టరుగారూ....

వివే: (నిబ్బరంగా) ఎవరూ ఏం క గారు పడకండి! ఏమీ జరిగిపోలేదు పుండరీకానికి అతనిలోని మంచికీ చెడుకీ మధ్య సంకుల మరం జరుగుతోంది, అంతే! గెలుపు ఈ క్షణంమీ నే ఆధారపడి వుంది.

పుండ: (తనలో తానుగా) What d you talk? మరి.... మరి నాచావు మాటేఁవిటి?

వివే: (నవ్వి) వస్తుంది, నువ్వు ప్ర నానికీ అలా తొందర పడితే ఎలా?

జనా: (బాబాయిమీద ప్రేమ పుట్టిం మరి....మరి....అలాం టప్పుడు అంత తొందరపడి Statements ఎందుకిస్తారు మీరు?

వివే: షటప్! నువ్వు వాగకు. శరీ లో రోగినిబట్టి హెచ్చరిస్తాం! ఆ నిమిషానికి ప్రాణ ం పోకపోతే నీలాగా మేమేం హంతకులం కాము, సేయడానికి.

జనా: (సిగ్గుతో, బాధతో) డాక్టరుగా ....

పుండ: (వారిస్తూ) వివేకం! నో! వా అలాటి మాటలని నొప్పించకు. వాడు బాధప తున్నాడు, కనబడ్డం లేదూ?

వివే: చూడండి! చూడండి పుండరీక లోని అపూర్వమైన అ సంస్కారాన్ని! చావు భయం అహంకారం కాలి, స్వచ్ఛమైన మంచితనం గిలిన పుండరీకాన్ని ఇప్పుడు చూడండి! ఇలా నమీద హత్యాప్రయత్నాన్ని పుండరీకం క్షమిస్తా మీరెవరైనా అనుకున్నారా?

వెంక: నేదు. నేదుబాబూ!

జనా: బాబాయిగారు దేవుడిలా ప్రవర్తిస్తున్నార.

వివే: గానీ ఎప్పుడు? దేవుడిలో కలిసిపోయేముందు ...

పుండ: Yes! it is too late, no? పుట్టినప్పటి నుండీ ఈ భయంవుంటే ఎంత బాగుపడేవాణ్ని? ఎంతమంచి చేసుండేవాణ్ని? నాకు తట్టలేదయ్యా!...బ్రతికినంతకాలం అస్సలు....(తల ఊగాడు అడ్డంగా)

వివే: నీపాపం కాదులే! బ్రతికున్న వెధవలందరికీ అదే భ్రమ! ఐనా అది నువ్వు గుర్తించావు చాలు! Late is better Than never!

పుండ: అంటే?

వివే: నీకు మరో క్షణం గడువుందేమో....

పుండ: ఔనౌను ఔను నే నేదైనా మంచిపని చెయ్యాలి నిజమైన మంచిపని త్వరగాచెయ్యాలి! గానీ ఏంచెయ్యాలి? (పై నుండి చలపతి కంఠం వినిపించింది.)

చల: బాబూ! పుండరీకంగారూ .... (అంతా అటువైపు తిరిగారు. చలపతి గాలికి చొచ్చుకొచ్చిన చిఱుగెంగి లాకు లాగా గదిలోకి కొచ్చాడు) బాబూ! నమస్కారం! మమ్మల్ని బ్రతకనీయండి తండ్రీ. ఇలా బ్రతకనీయండి!....

పుండ: (కంగారుపడి) ఏఁవిటి. ఏమైంది చలపతీ?

చల: ఏమైందా? ఎందుకంత అమాయకంగా అడుగుతారు బాబూ! ఓడిపోయాను! మీసం మెలెయ్యడానికి నన్ను మళ్ళీ వెనక్కి రమ్మన్నారటగదా? ఒచ్చాను! దండం పెడుతున్నాను! ఔను పుండరీకంగారూ ఒప్పుకుంటానండీ! మీరు కలవారు! ఏదైనా చెయ్యగలవారు ఇదుగోండి మీ డబ్బు! నాకు తమరేం ఇవ్వక్కర్లేదు! బతకనిప్వండి చాలు! (రెండు చేతులూ తలమీదపెట్టి నమస్కారంచేసి వెనక్కి తిరిగాడు.)

వివే: ఆగండి చలపతిగారూ! ఆవేశపడకండి! ఏఁవిటది? మాటామంతి లేకుండా డబ్బు మొహానపేసి కొట్టి వెళ్ళిపోవడమేంటి?

చల: (గిరుక్కున వెనక్కి తిరిగి) బాబూ నాకొద్దు! నాకేల? వర్షమంతా సముద్రంలోనే కురవాలి! నదులన్నీ సముద్రంలోనే కలవాలి! ఏ నీరైనా ఆ సముద్రంలోనే సముద్రంలోనే, సముద్రంలోనే కలిసిపోయి, సముద్రాలు పొంగిపోవాలి! మా దరిద్రులం ఇంతే! ఇలా కుంగిపోవలసిందే! నాకా డబ్బొద్దు....!

పుండ: అదుగో!....(తేటతెల్లమైంది)....అదుగో....(పరిష్కారం చివరికి దొరికిపోయింది) అదిగోనయ్యా వివేకం! నీ వివేకం తగలెయ్య! ఎందుకు విదేశాల్లో చదువుకున్నావయ్యా! ఆఁ? చలపతి పోల్చాడు నా రోగాన్ని! Hyper tension with heart failur కాదు........ Riches, with enormous ego! Thats it! డబ్బుతోని అహంకారం!....(ఈలోగానే టెలిఫోను డయల్ చేసేసినట్టున్నాడు) హలో! లాయర్ రామ్మోహనరావు

గారేవా? నమస్కారం ః ండరీకాన్ని చిత్తం, చాలా. అర్జంటుగా ఒకమారు య ఃకొస్తారా?

వివే: (అయోమయంగా) ఎంద య్యా?

పుండ: (వినిపించుకోలేదు) సరే .... రానక్కర్లేదు గానీ.... చూడండీ! నా వీలునామా మార్చాలండీ అర్జంటుగా మార్చాలి! నాకు మరో క్షణంలో అరకోటీ మిగల కుండా మార్చెయ్యాలి....

జనా: బాబాయిగారూ!...

పుండ: (Phone లోనే That is a must! ఔను మీరు రాసి వస్తుకొచ్చేదాకా బ్రతకవం మా డాక్టరు వివేకం చేత పత్రాలు వంతకాలుచేసి ప ంస్తాను.

వివే: ఆ ఫోన్ అక్కడపెట్టు...

పుండ: (Phone లో) గుండె జ ః వివేకం చెప్పాడు! మాన ంకంగా బాగున్నాను! ంతెక్కైనా ఏంజబ్బో నాకు అర్థంకావటంలేదు లాయ గారూ! నా గుండెలిప్పుడు మహా వేగ్గా వున్నాయ. ్ల నోటు చేసుకోండి.— అం! నా ఆస్తిలో సగం ా జనార్దనండీ! మిగతాదే విజంగావాడి! కదా? అం ో సగం మా మేనేజరు చలపతి, నౌకరు వెంకటే న్నకుపేట్టు రాయండి.

వెంక: (కుష్యంగా) బాబూ, నా ోక్కి నాకు ఆ స్తేటి?

పుండ: (తవధోరణిలో) ఔను నా ి! అయితే నేమండీ నన్ను భార్యలాగా సాకాడు! నా క్క బ్రతికుంటే ఆ స్తి రాసేవాడ్ని కాదా?.... అని మరి మిగతా సగం.... (ఆలోచనలో వద్దాడు) మి ాసగం—

చల: అబ్బాయిగారికి బాబూ!

జనా: ఔను బాబాయి!

పుండ: No No! మా అబ్బాయి ుడు ఫారెన్‌లో చదువు కొస్తున్నాడువాడు! మరే ఫరవాలేదు! ఏం తోచక కాలక్షేపానికి విదేశాలకెళ్ళి బ్రహ్మాండం పట్టేస్తారే మన వాళ్ళు! మరి అబ్బాయి చద ుకుమొస్తాడండీ!

వివే; (అతని చేతిలోని టెలి ను గభాల్న లాక్కుని) ఏఁవిటిది! ఈ వెర్రేవిటి. ః రాతలూ కోతలూ— ఆ ప్తిపంపకాలేమిటి పుం ేకం! ఇలా ఆవేశపడి గుండె పగిలి చచ్చిపోయే ాగున్నావు.

పుండ: (ఫ్లేష్‌గా) దటీజ్ రైట్! (ివేకం చేతిలోని రిసీవరు లాక్కుని) అయ్యా లాయ గారూ! నా మిగతా ఆ స్తి నంతటినీ గుండె జబ్బుతో ాధపడేవారికి ఉచిత వైద్య సహాయం చేసే ఒక ఆస్ప ి నెలకొల్పడానికిగాను— మా డాక్టరు వివేకం పేరు వ్రాయండి.

వివే: పుండరీకం!....

పుండ: ఔనండీ! అఁ. అంతే ఃరుగారూ!.... No no! ఆ సాక్ష్యాలు, ఋజువులు గొడవేదో మీరే చూసు కోండి. నాకు దేవుడే సాక్ష ఉంటాను, నమస్కారం! (ఫోను పెట్టేసి హడావుడి బీరువా వద్దకు వెళ్తుంటే

వివే! (ఆపాడు) పుండరీకం ప్లీజ్ నన్ను క్షమించు. నువ్విలా unset అయిపోతావనుకోలేదు, స్థిమితపడు. ఇలా కూర్చో!

పుండ: (తోసుకు వెళ్ళి) No sir! నాకు గడువులేదు. మరో క్షణంకూడా వ్యవధిలేదు. (స్టేంపుపత్రాలు తీసుకున్నాడు. టెలిఫోను మోగుతోంది. ఎవరూ పట్టించుకోలేదు). నేను డబ్బుని అక్కరగలవాళ్ళకి అందజెయ్యాలి! సుఖాన్ని ఇనపబీరువాలో తాళాలు వేసి ఊపిరాడనీయ కుండా చంపగూడదు! పాపం! (చలపతి వైపు తిరిగి) కలం యిస్తారా? (పరుగున వెళ్ళి కలం యిచ్చాడు చలపతి.)

వివే: గానీ ఈ విల్లు చెల్లదు.

పుండ: (సంతకం చేస్తూనే) ఏం?

వివే: చెల్లనియ్యను! నీకు పిచ్చెత్తిందని మెడికల్ రిపోర్టు ఇస్తాను.

పుండ: నీ యిష్టం! That is upto you! నీ స్నేహితుడి కడవటి కోరిక తీర్చని పాపం నిన్ను చుట్టుకొంటుంది. నాకేం? I am in good spirits! — ఇదుగో వివేకం! సంతకమైపోయింది. కాగితాలు తీసుకో! లాయరుగారి కియ్యి.

(అలా టెలిఫోను మోగుతూనే ఉంది.)

వివే: ఐతే ఇదంతా నువ్వు చచ్చిపోతావని ఆదుర్దాయేనా?

పుండ: (గర్వంగా) ఔను, మంచి ఆదుర్దా! మంచివైపు నన్ను ఉరకలు వేయిస్తోంది వివేకం!

వివే! గానీ నువ్వు చావకపోతేనో? నేను చెప్పినది అబద్ధమైతే!

పుండ: నిజంగానా? నిజంగా అబద్ధమా?

వివే: ముందు చెప్పు. అబద్ధమైతే ఏమైపోతావు? ఇప్పుడు నువ్వు తొడుక్కున్న చొక్కా సీదికాని పరిస్థితిలో వున్నావు.

పుండ; (ఏం జవాబులేదు. ఏదో ఆనందావస్థలో వున్నాడు. మాటల కోసం వెదుక్కుంటున్నాడు. ఆ నిశ్శబ్దంలో అందరి దృష్టి తప్పనిసరిగా Phone మీద పడింది.)

జనా: (ఒద్దికగా ఫోన్ సమీపించి, ఫోనెత్తాడు.) అవునండి ఉన్నారు. (వివేకంవైపు చూసి) హాస్పిటల్ నుండి!....

వివే: (వెళ్ళి రిసీవరు అందుకుని) వివేకం స్పీకింగ్! ఏఁవిటి కంగారు?.... (ఆశ్చర్యంగా, ఏవిటి? చచ్చిపోయాడా? Are you sure?— (విని) సరే సరే: (నిట్టూర్చి) Saved at Last' poor creature!... ప్రసూనా! నేను వెంటనే బయల్దేరి వస్తున్నాను. ఈలోగా డెత్‌సర్టిఫికేట్ సిద్ధం చెయ్యి! హైపర్ టెన్షన్ విత్ హార్ట్ ఫెయిల్యూర్! దట్సాల్!... (ఫోన్ పెట్టేశాడు.)

వెంక; (మామూలు జాలితో) ఎవరు బాబూ, సచ్చిపోనాడు?

వివే: పుండరీకం, ఇందాక చెప్పాను గుర్తుందా? నీలాంటి పేషంటే ఉన్నాడని.

పుండ; ఔను చచ్చిపోయాడా' నా డిసీజే అయితే మరి....

వివే. పెరీసారీ నీకింకా చాలా వ్యవధి ఁంది.

పుండ: ఏఁవిటి ఏం మాట్లాడుతున్నావు ఁవ్వు?

వివే: నీకు నీవని చూపించిన X-Ray మెడికల్ రిపోర్టులు ఇప్పుడు చచ్చిపోయిన పేషెంఽ ఁి.

పుండ, (Shocked) ఏఁవిటీ?

జనా:
వెంక: } డాక్టరుగారూ!....
చల:

వివే: నీది చాలా సామాన్యమైన ర క్త ఁటు. ప్రాణ భయం లేదు.

జనా: (ఆవేశపడి దబాయించాడు) ఐతే అబద్ధం ఎందుకు చెప్పారు? అలా ఎందుకు కంగారుపెట్టేసారు?

వెంక: ససీగా జవాబు సెప్పినావు కావంతే పు(రినెగిసిపోద్ది!

చల: (వారించి) డాక్టరుగారూ! ఏఁవిటిది, నాకేం అర్ధంకావడం లేదు.

వివే: (తనచేతికి పుండరీకం యిచ్చిన పత్రాలు నెమ్మదిగా చింపుతూ) పుండరీకం పోనీ నీకు అర్ధమయిందా?

పుండ: (సోక్రటీసు శిలావిగ్రహంలాగా నిలబడిపోయాడు.)

వివే: అర్ధమయే వుంటుంది! అర్ధంలేని అవివేకంవల్ల అహం కారపడి సమాజంలో నువ్వెంత గౌరవాన్ని నష్టపోతు న్నావో—నీకు చూపించడానికే ఇంత అబద్ధం ఆడాను పుండరీకం! మరోగడియకి నువ్వు చచ్చిపోతూన్నట్టు తెలిస్తే అప్పుడె లాంటి వాడైనా మంచిపని చేయ్యాలనే ఉబలాట పడతాడు! ఆ ప్రలోభం పుట్టినప్పటినుండీ వుండాలని ఉండడంసమంజసమని చావు చాలా ఘోరమైన నిజమనీ నీకు నిరూపించడానికే ఈఅబద్ధం చెప్పవలసి వచ్చింది. నన్ను క్షమించు...

పుండ: (ఏభావమో తేల్చలేని స్థితిలో) అంటే? అంతేనా?.. అబద్ధమా? బ్రతుకుతానా? ఇవి నిజమేనా?—

వివే: నిజం! అక్షరాలా నిజం—చావు భయంలో నీ గుండె సంస్కారంతో కాలిపోయింది. ఆరిపోయిన ఆ గుండెలో అడుగునవున్న పాపభీతి బయటపడింది. ఆదే నీకు శ్రీరామరక్ష పుండరీకం! నువ్వు చిరంజీవివై బ్రతుకుతావు! గానీ గుర్తుంచుకో నువ్వు చచ్చిపోవడం నువ్వు పుట్టినంత నిజం! అలా నిజమైన భయాన్ని పెట్టుకున్నందువల్ల ఫలితాన్ని కూడా పొందుతావు. మరెందుకు నీకీ మమతలు? ఇంకెందుకు నీలో అహంకారం?...

పుంధ: (నవరసోద్విగ్నంగా) లేదు. లేదు...నేను అహంక రించను, (మళ్ళా మనంTap recoderఆశ్రయించాలి) అహంకరించను..,అలా శ ంకరించను. (ఒకొక్క అడుగే వివేకంవైపు వేస్తు లేదు వివేకం, నేను మరోక్షణాన్ని నమ్మను. న ్మనయ్యా! జీవిస్తానయ్యా ఒకొక్క క్షణమే జీవిస్తు టాను. ప్రతిక్షణం జీవి తాన్ని పాలవంటి మంచిత ంతో నింపుకుంటాను. మరోక్షణాన్ని నేను నమ్మ ! నాలోని ఉత్తముడ్ని లాలిస్తాను! హెర్క్యులెస్ ంటి పాపిని హత మారు స్తాను!...జీవిస్తాను...ఇంకో క్షణం నాకులేదు జీవి స్తాను...(మౌనంగా విలపిస వివేకాన్ని ఆలింగనం చేసుకున్నాడు)

వివే: (సాదరంగా) చూడు. దబ్బు లవర్గాలలో ప్రపంచంలో ఎక్కడచూసినా నీకు మూడు విపరీతాలు కనిపిస్తాయి. ఒకటి. అహంకారం, రెండు అహంకారం. మూడు అహంకారం! ఆ అహంకా న్ని నువ్వు జయించావు పుండరీకం! నువ్వు మృత్యు ముడివి!

వెంక: (బాష్పమయమైన కళ్ళతో ఆదృద్యం చూస్తున్నవాడు ఎందుకో కాస్త కంగారుపడ్డాడు) బాబూ...బాబూ,.

వివే: (సందిట్లోని పుండరీకాన్ని తట్టి. తనధోరణిలో)నువ్వు చిరంజీవివై జీవిస్తావు! లే పుండరీకం! (పుండరీకం చెయ్యి కిందికి వాలిపోయింది.)

జనా: బాబాయిగారూ?...

చల: బాబూ...

వివే: పుండరీకం... (భుజంమీదినుండి లేవదీయబోయాడు. గానీ అలాగే అతనిచేతుల్లో వాలిపోయాడు. పుండరీకం పుండరీకం పోయాడు.)

(అంతా గొల్లుమని ఘోషించారు. గానీ ఆ ఘోష వేదనాదంలాగా వినిపిస్తోంది.

"అహంకారం బలం దర్పం
కామం క్రోధం పరిగ్రహం
విముచ్య నిర్మమశ్శాంతో
బ్రహ్మ భూయాయకల్పతే"....

[తెర]

HEARTY DIWALI GREETINGS

Phone, 5928 Grams, ANENCOYL

THE ANDHRA ENGINEERING CO
PRIVATE LTD.,

24-8-5, P. V. Raju St., Ramanagar
VIJAYAWADA-3.

Distributors
Indian Oil Corporation Ltd.,

Stockists
"RAMCO" Asbestos Cement Products
&
Transport Contractors